

16 Μαΐου 2020

Μέγας Βασίλειος: Ακόμη και η σοφία και η φρονιμάδα έχει κούφια έπαρση όταν απουσιάζει η θεία σοφία!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Μέγας Βασίλειος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=495034>

2. Αυτό δε που θεωρείται ότι είναι το πιο μεγάλο και το πιο σταθερό από τα αγαθά που υπάρχουν εις τους ανθρώπους, δηλαδή η σοφία και η φρονιμάδα, ακόμη και αυτό έχει κούφιαν έπαρσιν, και ετοιμάζει όχι αληθινόν μεγαλείον. Αυτά δεν λογαριάζονται, όταν απουσιάζη η θεία σοφία.

Διότι το σόφισμα εναντίον του ανθρώπου αποβαίνει άχρηστον εις τον ίδιον τον διάβολον.

Και αυτό το οποίον έχει επινοήσει εναντίον του ανθρώπου χωρίς να το καταλάβη το ετεχνούργησε κατά του εαυτού του, διότι δεν εξημίωσε τόσον εκείνον που ήλπισε να αποξενώσει από τον Θεόν και την αιωνίαν ζωήν, όσον επρόδωσε τον εαυτόν του με το να γίνη αποστάτης του Θεού και να καταδικασθή εις τον αιώνιον θάνατον.

Και εις την παγίδα που έστησεν εις τον Κύριον επιάσθη ο ίδιος με το να σταυρωθή

με το μέσον που ήλπισε να σταυρώση και με το να πεθάνη τον θάνατον με τον οποίον είχε ελπίσει να θανατώση τον Κύριον.

Εάν δε ο άρχων τον κόσμου της αμαρτίας, αυτός που είναι ο πρώτος και ο πιο μεγάλος σοφιστής της κοσμικής σοφίας, πιάνεται εις τα δικά του τεχνάσματα, περιερχόμενος εις την εσχάτην αφροσύνην, πολύ περισσότερον οι μαθηταί και οι ζηλωταί εκείνου, έστω και αν επινοήσουν μύρια σοφίσματα, «ενώ λέγουν ότι είναι σοφοί, έγιναν μωροί».

Ο φαραώ σοφίζεται σχέδια πανούργα διά να καταστρέψη τον Ισραήλ, αλλ' η πανουργία διελύθη χωρίς να το καταλάβη απ' εκεί απ' όπου δεν επερίμενε. Και το βρέφος που είχε ριφθή εξ αιτίας της διαταγής του διά να πεθάνη, ανατρέφεται κρυφά μέσα εις τον βασιλικόν οίκον, και διά να καταστρέψη την δύναμιν αυτού και ολοκλήρου του έθνους και διά να σώση τον ισραηλιτικόν λαόν.

Και ο Αβιμέλεχ ο φονιάς, ο νόθος υιός του Γεδεών, αυτός που εφόνευσε τα εβδομήντα γνήσια παιδιά και ενόμισεν ότι είχεν εξεύρει αυτό ως τέχνασμα διά να καταλάβη με ασφάλειαν την βασιλικήν εξουσίαν, συνέτριψε μεν αυτούς που είχαν έλθει ως συνεργοί του εις τον φόνον, αλλά και ο ίδιος συνετρίβει από τους ιδίους. Τελικά εφονεύθη από χέρι γυναικός, με μίαν πετριάν.

Και οι Ιουδαίοι εσοφίσθησαν καταστρεπτικήν απόφασιν εναντίον του Κυρίου, με το να ειπούν εις τους εαυτούς των· «εάν τον αφήσωμεν έτσι, όλοι θα πιστέψουν εις αυτόν και θα έλθουν οι Ρωμαίοι και θα μας πάρουν και τον τόπον και τον λαόν».

Με την απόφασιν αυτήν οδηγηθέντες εις την χριστοκτονίαν, με την ιδέαν ότι αυτοί θα σώσουν και τον λαόν και την χώραν, κατεστράφησαν με τα ίδια μέσα που εσκέφθησαν, διότι και από την χώραν των εξεδιώχθησαν και απεξενώθησαν από τους νόμους και την λατρευτικήν ζωήν.

Και γενικά με χίλια δύο παραδείγματα θα ημπορούσε κανείς να πληροφορηθή ότι το πλεονέκτημα της ανθρωπίνης σοφίας είναι σαθρόν, είναι μικρόν και ποταπόν μάλλον, παρά μεγάλο και υψηλόν.

Απόσπασμα από την "Ομιλίαν περί ταπεινοφροσύνης" του Μεγάλου Βασιλείου, όπως δημοσιεύεται σε απόδοση την νεοελληνική, στον τόμο "Μ. Βασιλείου έργα 6", της σειράς Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας, των Εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις "Γρηγόριος Παλαμάς". Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια Βασίλειος Ψευτογκάς.